

30e / 31e jaargang
nr. 314
kerst 2007 / januari 2008

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

HEI & WEI IS HET DORPSBLAD DOOR EN VOOR ALLE BLARICUMMERS EN IS EEN UITGAVE VAN DE STICHTING DORPSBLAD BLARICUM.

ALLES IS RELATIEF

“Alles is relatief.” Tenminste: dat hoor je veel mensen zeggen. Als het om een mening gaat. “Dat is relatief.” Als het om een overtuiging gaat. “Dat is betrekkelijk.” Als het om de waarheid gaat. Wat bedoelen mensen met deze uitspraak? Daar bedoelen ze mee: “Het is maar hoe je het bekijkt.”

In het kerstverhaal komen wij verschillende mensen tegen. We komen Maria tegen. En Jozef. En herders. En koningen. Wat gebeurt er als deze mensen het Christuskind ontmoeten? Maria gaat haar lied zingen, over een aarde, waar geen pijn meer is. Zij zingt over mensen, die zuiver willen leven. Herders komen wij in het kerstverhaal tegen: eenvoudige jongens, zij worden in de Christusgeboorte getuigen van datgene waar het in het leven werkelijk om gaat. En de koningen, die de stal binnentreden, gaan vervuld naar huis terug. “Zij keren terug langs een andere weg,” zegt de Bijbel. Dat wil zeggen: zij gaan leven in een nieuwe levenswandel. In het woord ‘relatief’ zit het woord ‘relatie’. In welke relatie sta je? Als Maria, de herders en die koningen in relatie komen met het Christuskind, dan wordt hun leven anders. Zij vinden een Bron in hun bestaan. Hun leven krijgt diepgang. Hun leven wordt betrokken op de allerhoogste liefde. En dat is precies de vraag met Kerst: in welke relatie sta je? Met wie ben jij gerelateerd? Als alles betrekkelijk is: waarop ben jij betrokken? Wat telt voor jou werkelijk? Alles relatief? Jazeker. Ik zou zeggen: God zij dank!

Dr. Jan Rinzema

SLAG NOCH STOOT

Of hij Daan, Olivier of Simon heette, doet er niet toe. En dat hij in de studentenvolleybalclub bij de middelmaat hoorde, is net zo min van belang. Hij leeft in de herinnering voort omdat hij op de ochtend van Tweede Kerstdag 1962 door zijn hospes dood werd gevonden in het portaal, verstregeld in zijn Gazelle fiets. Na zo’n tien dagen liet een in memoriam op rijm zich moeiteloos op papier zetten. Vorig jaar rond deze donkere dagen drong zijn niet-bestaan zich in mijn herinnering op, zonder aanwijsbare reden. Vierenzestig jaar zou hij nu zijn geweest. Opnieuw was het geen duidelijk wilsbesluit dat onontkoombaar leidde tot het illustreren van die ouwe tekst.

Hidde van der Ploeg

HIJ STEEKT DE SLEUTEL IN DE DEUR, DENKT: OOK AL BEN IK LADDERZAT, VIND IK METEEN HET SLEUTELGAT. EN WEET ZICH ZEER SUPERIEUR.

DE VOORDEUR WIJKT NA AMPLIE DRUK, KROM ONDER HET GEWICHT DER FIETS STAPT HIJ ROEKELOOS IN HET NIETS. NATUURLIJK IS HET LICHT WEER STUK

HIJ STRUIKELT BOVEN AAN DE TRAP, VEROVERT ZONDER SLAG OF STOOT DE AARDE HAAR BANALE SCHOOT TOT VERTERENDE GEMEENSCHAP

PRETTIGE KERSTDAGEN EN EEN GELUKKIG NIEUWJAAR

S.B.

DE STAL VAN BETHLEHEM

Een kerstlied, dat in de 19de eeuw uit de volksmond schijnt opgetekend te zijn en dat nu nog steeds op het repertoire van een kerstconcert te vinden is, probeert aan te geven wat er zich rond de geboorte van het Kerstkind zou hebben afgespeeld. Het luidt als volgt:

*Maria die zoude naar Bethlehem gaan
Kerstavond voor de noene.
Sint Jozef die zoude met haar gaan
om haar de weg te wijzen.*

Onderweg wordt het weer winters en koud en de reis wordt steeds vermoeiender. Maria wil rusten maar Jozef wil verder gaan totdat ze ergens onderdak hebben

gevonden. Maar de mensen weigeren onderdak te verlenen aan een arme timmerman uit Nazareth en aan een vrouw die elk moment zou kunnen bevallen. Iedereen was bang dat het in die nacht wel eens zou kunnen gebeuren. Men mopperde liever op die Jozef dat hij zo gevoelloos was om een vrouw mee op reis te nemen, die al zover heen was in haar verwachting van een kind. Ze werden niet waardig genoeg geacht om hen in hun huis te willen hebben. Tenslotte werd hen de weg gewezen naar een boerenschuur die er nogal onherbergzaam uitzag.

*Ze kwamen een weinig verder gegaan
tot aan een boerenschuur.
Daar is het waar de Heer Jezus geboren werd
en daar sloten geen vensters en geen deuren.*

Naar zo’n onherbergzame plaats waren het niet de mensen die met rijke geschenken het pasgeboren kind kwamen bewonderen. Zo’n plek wisten alleen arme herders te vinden die zelf niets te bieden hadden, maar die wel verbaasd stonden over dat wonder van nieuw leven. Zij voelden zich verplicht om zorg en aandacht te besteden aan de situatie waarin moeder en kind zich bevonden. Wat aan de ene groep van mensen totaal voorbij is gegaan was voor de andere groep een teken uit de hemel. Daarom komt in de oudste kerstvoorstellingen het motief al voor van de arme herders, die als eersten werden geroepen om het Kind te zien, en is de kerststal wel een plaatsje waard naast of onder de kerstboom.

Jan Willems

KERSTFEEST: FEEST VAN VERBONDENHEID

In de moderne samenleving zien we een toenemende individualiteit en een toenemende zelfstandigheid van mensen. En dat heeft zijn goede kanten. Mensen worden zelfbewust en zijn vrij in hun keuzen. Het enige algemene dat je van ieder mens kunt zeggen is: ieder mens is uniek.

Dé Nederlander, dé Blaricummer bestaat niet, er zijn Nederlanders en Blaricummers. De toenemende individualiteit heeft echter ook haar schaduwkanten. Want wie komt voor jou op als jij niet voor jezelf op kunt komen? Wie kiest er voor jou als jij zelf niet kunt kiezen? In hoeverre kun je nog op een ander aan? Kortom: hoe zijn we nog met elkaar verbonden? Wanneer je alleen van jezelf uitgaat, loop je het gevaar dat je alleen iets doet, wanneer het voor jou iets oplevert. De investering moet de moeite waard zijn. Dus je sluit een verbond met iemand, je zoekt je vrienden; omdat je gein met hen kunt hebben; omdat netwerken tegenwoordig noodzakelijk is voor je carrière; omdat die ander zo handig is; omdat je dan mee kunt profiteren van hun welvaart. Maar wanneer dat voordeel wegvalt, omdat je elders beter terecht kunt of omdat het wel veel van je gaat vergen, dan laat je dat verbond verschrompelen. We zien het om ons heen: elders is een betere job; die man of vrouw voldoet beter aan mijn verwachtingen dan mijn huidige partner; vriendschappen doven uit. Soms gebeurt dat om een goede reden, maar soms gebeurt dat te nonchalant. Mensen zeggen dan ook: “Ja, de uitdaging was weg.” Op zo’n moment moet je je dan afvragen: “Gaat het om de uitdaging in het verbond of

Cuno Lavaleije

is het verbond zelf de uitdaging?” Kerstmis is het feest van de verbondenheid. Je viert het samen met gezin of met je vrienden. Er is niets zo zielig als een eenzame kerst. Daarvan getuigen talloze kerstliederen en verhalen. De oorsprong van Kerstmis heeft immers alles te maken met verbond, met verbondenheid. In dat kind dat met Kerstmis geboren is, is God een onvoorwaardelijk verbond met de mensen aangegaan. Hij is de uitdaging aangegaan om zich door dik en dun met de mensen te verbinden en heeft zo de weg gewezen van redding. Want alleen als de mensen zich verbinden met elkaar, niet voor even of voor het gewin, maar onvoorwaardelijk, zullen we het samen redden. Want we reddden het samen of we reddden het niet. Kijk eens om je heen met Kerstmis en verbind je met je medemensen. Zie het als een uitdaging. Zalig Kerstmis.

Cuno Lavaleije, pastor van de RK kerk van Blaricum en Huizen

Van de redactie

Betrokkenheid en kleur

Traditioneel is ons kerstnummer enigszins beschouwend van aard, passend bij de komende feestdagen. Als kersthema heeft de redactie dit jaar ‘betrokkenheid’ gekozen. Een actueel thema, niet alleen in ons land en dichtbij huis, maar ook elders in de wereld. Iedere schrijver heeft in dit nummer hieraan op zijn eigen manier vormgegeven. Daardoor ligt er voor u een bont scala aan stukken. Mocht het ene wat ernstiger van aard zijn, het andere is lichtvoetig of verhalend. In het afgelopen jaar is incidenteel een aantal nummers in ‘full color’ (alle foto’s in kleur) afgedrukt. Veel positieve reacties kwamen daarop binnen: hei & wei was nóg mooier, nóg levendiger geworden. Het bestuur heeft daarop besloten, na zorgvuldige overweging van alle aspecten, dat voortaan alle nummers van hei & wei in kleur zullen worden uitgebracht. Voor dit nummer alleen al springen daardoor meteen de foto’s nog meer in het oog. Betrokkenheid bij ons dorp is bij hei & wei kleur bekennen! De redactie, het bestuur en alle medewerkers van hei & wei wensen u prettige feestdagen en een heel goed, gelukkig en gezond 2008. En natuurlijk: veel lees- en kijkplezier!

Sybert Blijdenstein

Zon op en onder: op 1 januari om 8.45 uur resp. 16.38 uur en op 1 februari om 8.21 uur resp. 17.26 uur.

HOOFDSPONSORS EN SPONSORS

ALPHAG BV
Blaricum

VOORMA EN WALCH
MAKELAARS IN HET GOOI

on

eigenaar: de heer R. Ton

DEP
MAKELAARS

Moulijn
Netwerk Notarissen

JSR

de Jong Strankinga Ronk

Wester Campagne & Van Breemen
MAKELAARS VAN GOEDE HUIZE(N)®

Eemnes 035 531 33 22 **NVM** Blaricum 035 531 53 00

EXCLUSIVE-HOME
A Way of Living...

Dé makelaar voor vermogend Nederland
Tel. +31 (0)35 531 6571 - www.exclusive-home.nl

VAN GOOISCHE HUIZEN
Van Gooische Huize
Makelaardij o.z.
Meentweg 27a
Tel. 035-5380848

Rabobank
www.rabobank.nl/noordgooiland

**BLARICUMSE
APOTHEEK**

**LUNCHEN
AAN DE HEI**

TAFELBERG

**REIJER HEKELAAR
& ASSOCIATES**
TEL. (035) 694 21 28
WWW.RHASS.NL

Fa. Wed. B. Vos

StorkZwembaden
Huizen – (035) 694 24 17
www.storkzwembaden.nl

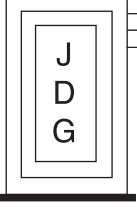
**modern asian
cuisine**
mw. W. M. Hu
director
Huizerweg 3
Blaricum
T. 035-5336996
www.theredsun.nl

**RUST WAT
CAFE - RESTAURANT**
IEDERE DAG GEOPEND
VANAF 10.30 UUR
Schapendrift 79 1261 HP Blaricum
Tel. 035-538 32 86 Fax: 035-533 44 93
www.cafestauranttrustwat.nl

Nieuwint & Van Beek
Accountants &
Belastingadviseurs
Klankampen 1 - Laren
Tel. 035 - 548 5860
www.nvbr.nl

Torenlaan 8
Tel. 538 33 54

Bloemen en meer
Schapendrift 2c
Blaricum
035 - 5261250
www.bloemenenmeer.nl

Singel 14
1261 XP Blaricum
Tel. 035 531 18 39

**J. DE GOOIJER
AANNEMER**

NIEUWBOUW VERBOUW ONDERHOUD

Torenlaan 12D, 1261 GD, Blaricum
035-5312703
www.slenderyou-blaricum.nl

Het café is de hele week geopend! Op zaterdag om 20.00 uur wordt voor u gekookt van 17.00 tot 21.30 uur.

Café d'Ouwe Tak:
Het café waar je ook kunt eten!

Beemsterweg 8-15, 1361 MD Blaricum, 035-5314389

Winkelcentrum de Balken

Geen fratsen. Dat scheelt.

Schilders- en wandafwerkingsbedrijf

Huizerweg 26 - 1261 AX Blaricum - Tel. 035 531 13 60
www.hvanderveen.biz

Mary Faber
SPECIALISTE HUIDVERZORGING

DORPSSTRAAT 6A, BLARICUM TEL. 035-5389649

Alle medewerkers zijn gediplomeerd en geregistreerd. Aangesloten bij de ANBOS

Fred van Sprang
EDELSMID

Schoolstraat 4
1261 EV Blaricum
Tel. 035-5310820

Stukadoorsbedrijf
W. SPAKMAN - BLARICUM v.o.f.

- NIEUWBOUW
- VERBOUWINGEN
- RENOVATIE
- SIERPLEISTERS
- RESTAURATIE
- GEVEL-ISOLATIE
- STUCCO-ANTICO
- LIJSTWERKEN
- LEEMSTRUC

Koggewagen 9, 1261 KA Blaricum,
tel. 035-5257504, fax 035-5261779 mob. 06-22793245
info@spakman-blaricum.nl

**FEEP VAN DER HEIDEN
PUINRECYCLING B.V.**

- Handel in menggranulaat 0-40 met KOMO-keur BRL 2506
- Handel in grind, grond en zand
- Recycling bouw-, sloop- en bedrijfsafval

Tel.: (035) 5257453 / 5383620
Fax: (035) 5317625
Singel 3, 1261 XP Blaricum

Woensbergweg 2 1261 AP Blaricum
Tel. (035) 531 07 34 Fax (035) 538 02 66
(Graag na telefonische afspraak)

Special adres voor:
Huisbrand
Industrie
Centr. verwarming
Aanmaakmaterialen
Blokken
Stookolie voor
centr. verwarming
en huishouden
BENZINE
Mengsmering
Motoroliën

FIRMA W. B. VOS

MIDDENWEG 15, TEL. 035-538 32 46
MIDDENWEG 17, TEL. 035-538 20 53
BLARICUM

GEMEENSCHAPSFONDS BLARICUM

is betrokkenheid bij en voor Blaricum

Foto: G. v.d. Woude

De genomineerden voor de ‘De vrijwilliger van het jaar 2007’, derde en vierde van links mw. en dhr. De Fouw, (winnaars), vijfde van rechts Toos Mooiman (aanmoedigingsprijs). Eerste van links dhr. Jan Greven, voorzitter Gemeenschapsfonds.

Sinds kort mag ik zitting hebben in het bestuur van het Gemeenschapsfonds Blaricum. Dit fonds is een initiatief van onze vorige burgemeester, Helma Ton. Met het opspelden van de Koninklijke Onderscheidingen tijdens de ‘lintjesre-gen’ in 2002 vroeg zij aan een vijftal, net gedecoreerde Blaricummers, om eens iets terug te doen voor de gemeenschap.

Dit leidde ertoe dat in december 2004 het Gemeenschapsfonds Blaricum werd opgericht, dat de volgende doelstellingen heeft:

- Het bevorderen van de kwaliteit van het samenleven in Blaricum.
- Het versterken van de onderlinge band tussen de Blaricummers door het opzetten en bemiddelen van netwerken.

Hoe denkt het Gemeenschapsfonds Blaricum dit te bereiken?

- Door mensen met elkaar in contact te brengen.
- Door het financieel steunen van projecten die geïnitieerd worden door mensen uit de Blaricumse samenleving.

De middelen van het Gemeenschapsfonds Blaricum zijn afkomstig van giften van dorpsgenoten. Het fonds is dus duidelijk van en voor de Blaricummers. Natuurlijk heeft het Gemeenschapsfonds Blaricum basisprincipes waaraan voldaan moet worden:

- A-politiek.
- Geen commerciële projecten.
- Geen individuele ondersteuning.
- Geen achtervanger voor gevolgen van gemeentelijke bezuinigingen.

Er zijn in die paar jaar al de nodige ondersteuningen geweest, onder andere: De Imkerbond kreeg een bijdrage om een bloemenweijtje in te zaaien. BVV ’31 ontving een bijdrage voor het jubileumfeest. Stichting kunst en cultuur Blaricum werd het mogelijk gemaakt om billboards voor de atelierroute te maken. Historische Kring Blaricum kreeg een bij-

drage voor het jubileumboek: ‘Groeten uit mooi Blaricum’. Het project ‘Allerzielen Alom’ is ook financieel ondersteund.

Voor de vrijwilligersavond, van 19 november jl. had het Gemeenschapsfonds Blaricum twee prijzen ter beschikking gesteld. Een voor de ‘vrijwilliger van het jaar’. Dit in de vorm van een cheque ter waarde van € 750, die gewonnen is door de heer en mevrouw De Fouw. Zij doen onder andere heel veel werk voor de Dorpskerk en Torenhof. En de aanmoedigingsprijs van € 250, voor een jonge vrijwilliger onder de 25 jaar, ging naar mevrouw Toos Mooiman. Zij organiseert veel activiteiten voor jongeren in De Malbak. Deze cheques moeten zij besteden aan een sociaal-maatschappelijk doel, voor de gemeenschap van Blaricum. Hoe en waaraan zij dat gaan besteden laten zij volgend jaar weten, door middel van een presentatie op de vrijwilligersavond van 2008. Het Gemeenschapsfonds Blaricum wil hierdoor benadrukken dat de vrijwilligers de ‘smeerolie’ zijn in de samenleving. Op deze manier hoopt het fonds de betrokkenheid voor onze Blaricumse Gemeenschap breed uit te zetten. Want als één ding duidelijk is, dan is het toch wel het feit dat wij in een dorp wonen waar de samenstelling van de bevolking erg divers is. In het verleden wisten we alles van elkaar, maar de vele veranderingen in de maatschappij zijn ook aan Blaricum niet voorbijgegaan. Dit wetende is het een goed initiatief geweest van Helma Ton. Op deze manier wordt de mogelijkheid geboden om van elkaar te weten waar men elkaar kan versterken, om een doel te bereiken. En de betrokkenheid voor en tot elkaar te vergroten. Wilt u meer weten over het Gemeenschapsfonds Blaricum, kijk dan op: www.gemeenschapsfondsbларicum.nl. Ik wens u en de uwen een heel betrokken kerst en een geweldig mooi begin van 2008.

Frans Ruijter

S.B.

HET GELUK

Wat maakt mij gelukkig en wat is geluk eigenlijk? Een koud pilsje als je hebt gesport is heerlijk, al smaakt het niet meer als vroeger. De warme zon in november, een pianotrio van Beethoven, een strijkkwartet van Haydn, een aria van Maria Callas. Goudkleurig blad in de herfst, lucht die zwanger is van de geur van vocht en hout. Een stapel weekendkranten en tijdschriften, met koffie en een snee peperkoek met boter, op zaterdagochtend, en Radio 4 aan. De glimlach van een kind of van iemand die je tegenkomt op straat.

Is dat geluk of is dat te vluchtig? Zijn dat geluksmomenten die snel weer voorbij zijn? Net als ‘genieten’ dat tegenwoordig min of meer verplicht is (“Geniet maar drink met mate” of “Drink maar geniet met mate”)? Onze ouders kenden het woord ‘genieten’ niet eens. Om een gelukkig mens te worden komt er meer bij kijken. Als ik Epicurus moet geloven is van alle middelen om tot volledig levensgeluk te komen, het verwerven van vrienden het belangrijkste. Met zijn vrienden had hij een moestuin, waar ze voor zichzelf, om onafhankelijk te zijn, allerlei groenten verbouwden. Tuinen en vrienden, iets beters heeft het leven niet te bieden, volgens de grote filosoof en levensgenieter.

S.B.

Ook Candide (Voltaire) kwam na zijn avontuurlijke reizen tot de conclusie dat met vrienden werken in de moestuin de sleutel tot geluk was. Dezelfde ondervinding heb ik met mijn eigen groentetuin. De hele zomer planten, bewerken, oogsten van verse en onbespotten groenten, heerlijk. Sla, bonen, bietjes, broccoli, courgettes, kool en nog veel meer. Soms, als mijn logistiek bij het poten weer eens niet goed was, eet ook de hele buurt mee.

Waar vind je geluk? Je moet er wel naar zoeken. Geld maakt niet gelukkig. Niet dat ik dat zelf heb ondervonden want geld heb ik niet, maar als ik zo in mijn woonplaats om me heen kijk, dan zijn de grote villa’s, de kolossale auto’s, roem, macht en succes geen garantie voor permanent geluk. Een tas van Louis Vutton, een Jaguar, prachtig, maar het heeft niet zo veel te maken met geluk, alhoewel ik ooit een man op tv van geluk in huilen zag uitbarsten toen hij tijdens een Oldtimers-show een Bugatti zag. Albert Schweitzer bekommerde zich niet om het geluk, maar vond het toen hij wist waarvoor hij leefde. “De enigen onder julie die echt gelukkig zullen zijn, zullen zij zijn die ontdekt hebben hoe je dienstbaar kunt zijn”, schreef hij. En inderdaad, als ik ramen zeem, binnen het huis schilder, klusjes doe bij mijn kinderen, een stukje heb geschreven voor hei & wei, geeft dat een zekere voldoening. Dat geldt zeker ook voor het vrijwilligerswerk dat ik heb gedaan en nog wel doe, al speelt daarbij waarschijnlijk een zekere

mate van ijdelheid en geldingsdrang ook een rol. Voor anderen iets doen, vrijwilligerswerk, welzijnswerk is, las ik laatst, bijna nooit alleen maar altruïstisch. Moeder Teresa zou waarschijnlijk ongelukkig zijn geweest als ze geen liefdadigheid had kunnen bedrijven

Hoe leer je om gelukkig te zijn en kun je het wel leren? De atheïst en filosoof Bertrand Russell vindt als hij al dik volwassen is uiteindelijk de bron van zijn geluk. “Maak je niet druk om jezelf, maar wijd je toe aan een zaak.” Maar dat is, althans voor mij, een hele klus. Ik worstel al mijn hele leven met mezelf. Of dat iets te maken heeft met mijn sterrenbeeld (weegschaal) weet ik niet, maar weifelen, wikken en wegen om beslissingen te nemen beheersen mij nog altijd. Gelukkig heb ik een vrouw, met wie ik bijna 45 jaar getrouwd ben, wat een grote prestatie is van haar, die mijn onzekerheden kent en die mij al voor veel onheil heeft behoed, goed weet te relativeren en een optimistische kijk op het leven heeft.

Mijn ervaring is dat geluk een tijdgebonden interpretatie is van de werkelijkheid. Als je jong bent en het leven nog een belofte is, kijk je anders tegen geluk aan dan wanneer je zeventig bent. Nu rest nog elk ogenblik ten volle te benutten, terwijl je in je jeugd zorgeloos omspringt met de tijd. Een bron van geluk voor mij zijn de kleinkinderen. Als ze met lachende ogen op me

komen afrennen en zich met blind vertrouwen in mijn armen werpen, en ik nog net wankelend staande kan blijven, voel ik me gelukkig. Het vooruitzicht op een familie-etentje, een vakantie, een mooi glas wijn met één sigaar(tje) ’s avonds, als je de hele dag bezig bent geweest.

Ik maak vorderingen, alhoewel ik nog teveel een ‘denkend hoofd’ ben. Denken werkt verslavend en ook nog in negatieve zin. Onze geest hangt volgens Eckhart Tolle (“De kracht van het nu”) liever rond bij negatieve zaken dan bij liefdevolle en vreugdevolle. De basis van het zenboeddhisme is ophouden met denken. Beschouwen, observeren, toeschouwer zijn!! Dat zou wel eens de oorzaak kunnen zijn van de opgewekte geest van Jan Wolkers, wie niets ontging in de natuur, oog had voor detail en daar honderduit over praatte en schreef. Hij ging door de dingen heen, niet er om heen. Stoppen met disfunctioneel denken, zoals klagen, zeuren, oordelen, en opgaan in en genieten van de natuur, is het devies. Je denken beperken tot de lopende zaken; ‘praktisch denken’ zegt mijn osteopaat en toeverlaat, en niet denken over gisteren of over morgen. Yoga, mediteren (moeilijk), joggen, werken in de tuin, familie en vrienden koesteren en het lezen van de (klassieke) filosofen zijn voor mij onmisbaar om gelukkig te leven. Het zijn de kleine dingen die het ’m doen!!

Adrie van Zon

Het Domein 4 Blaricum tel. 035 5385460 www.yogatree.nl

**Smederij
B.v.d. Bergh**

**Tuin- en parkmachines
Tractoren
Smederij werkzaamheden**

Brinklaan 8-10
1261 ER Blaricum
Tel. (035) 531 66 33
www.smederijbergh.nl

IGOR EN ZIJN KLOOF

Igor was een ondernemende boer, hij had het aangedurfd. Vijf lange dagen had hij gereisd naar het oosten. Naar de Oeral. Huis en haard achtergelaten. Daar stond hij nu. In de eenzaamheid. In het ruige, toen nog lege land. Vol verwachting. Het was donker, kort voor de dageraad. Naast hem stond te paard de ambtenaar van het kadaster, in dienst van de tsaar. Ook was er een knecht met een ezelkar, volgeladen met paaltjes.

Igor kon al het land in bezit krijgen, waar hij van zonsopgang tot zonsondergang omheen kon lopen. Dat was veel, heel veel, had hij uitgerekend. En helemaal voor niks. Hij zag zich al als een rijke boer met uitgestrekte landerijen, veel, veel meer dan hij thuis had. Maar hij moest op tijd op zijn startpunt terug zijn, voordat de zon helemaal onder was. Kwam hij te laat, dan moest hij weer onverrichter zake naar huis. Kreeg hij niets.

De zon kwam op en Igor begon te lopen. De ambtenaar en de knecht met de kar volgden hem stapvoets. Langs Igors route sloeg de knecht met regelmaat een paaltje in de grond. Als markering van ‘zijn’ gebied. Igor liep en liep en liep. Rond het middaguur stond de zon hoog. Hij kreeg het warm en zweette het uit. Maar hij ging door. Zonder te rusten. Geen tijd voor. Hij moest en zou zoveel mogelijk grond in bezit krijgen. Wat zou vermoeidheid, honger en dorst hem nu deren als hij straks zo veel bezat? Daar moest je wat voor over-hebben! Toen de zon naar de horizon begon te zakken had hij vele, vele kilometers gelopen. Veel grond verworven. Hij wist dat hij nu gauw terug moest zijn. Dat zou net kunnen. Zijn startpunt kwam in de verte alweer in zicht.

Toen ontwaarde hij opzij opeens een kloof. Vruchtbaar en beschut. Daar zou hij goed rijst in kunnen verbouwen! Een buitenkans. Die moest hij er nog bij hebben. Ook al was hij zwaar vermoeid, hij was vastbesloten. Igor begon gehaast aan de zijn weg rond de kloof. De zon zakte verder en raakte al bijna de horizon. Hij begon sneller te lopen. Langs de rand van de kloof. Soms struikelde hij. De kloof was toch nog een heel stuk groter dan hij dacht. Maar hij moest door. Tenslotte bereikte hij het einde ervan en begon langs de andere kant aan de terugweg. De kloof was van hem! Hij had het klaargespeeld. De oranje rode zon begon langzaam achter de horizon weg te zakken. Igor begon te hollen en toen te rennen. Met zijn laatste krachten. Hij kon niet meer. Helemaal uitgeput, kwam hij nog net op tijd bij het beginpunt aan. Net voordat de laatste zonnestraal verdween. Toen begaf zijn hart het en viel hij dood neer. De beambte keek vanaf zijn paard meewarig op hem neer, gooide de knecht een schop toe en zei: “Begraaf hem maar. Hij is niet de eerste, en zal ook niet de laatste zijn.”

Dit verhaal heb ik in de derde klas van de lagere school ademloos aangehoord. Intens leefde ik met Igor mee. Voor het eerst in mijn leven voelde ik mij betrokken bij iemand die ik helemaal niet kende. Veel latere verhalen heb ik vergeten, maar dat van Igor is mij altijd bijgebleven. Mijn eerste levensles.

Sybert Blijdenstein

HOE ‘BETROKKEN’ KUN JE ZIJN...

Gisteravond was er weer de maandelijks-e redactievergadering. Altijd heel gezellig, waarbij iedereen heel betrokken is bij de onderwerpen die ter sprake komen. Maar nu was er nog iets extra’s: de voorbereiding voor het *Kerstnummer* dat, zoals meestal gebruikelijk, weer een speciaal thema zou krijgen.

Deze keer werd er gekozen voor ‘*betrokkenheid*’. Nou, daar kun je veel kanten mee op. Je kunt er ‘betrokken’ uitzien, evenals het weer, en dan is het niet in de gunstigste zin. Je kunt ook ‘betrokken’ zijn bij een ongeluk, of getuige zijn van een diefstal; ook dat heeft een mindere kant.

Maar ‘betrokkenheid’ bij de natuur en bij de mensen en dieren waar je van houdt, dat is heel wat anders. Dan komt meestal de warme kant van een mens boven. En dat is iets, wat vaak juist in de kersttijd een belangrijke rol speelt. Buiten de kou, maar binnen lekker warm, gezellig met de kerstboom in huis, kaarsjes aan en vaak extra aandacht voor het eten, de kerk, mooie liederen... Gelukkig worden daarbij steeds meer mensen van ‘buitenaf’ betrokken. Maar waarom juist met zulke dagen? Je kunt je niet overal bij betrokken voelen, maar buiten ons zo vertrouwde kleine bestaan gebeurt er het hele jaar door zo veel!

Pas geleden stond er een foto in de krant van een jonge vrouw, die het ‘draaginsigne gewonden’ kreeg opgespeld, nadat ze uit Uruzgan was teruggekomen... met een tot aan de knie geamputeerd been! Die ogen... zal ik niet snel vergeten. Wat zou er op dat moment door haar zijn heen gegaan? Dat snijdt door je ziel en op zo’n moment voel je je heel erg betrokken bij haar en bij de familie die haar in de armen mocht sluiten op het moment dat zij thuiskwam. Maar... ze leefde nog... dat is toch het allerbelangrijkst? Met haar kregen nog zes andere militairen dit ereteken... Zo zijn er zovelen die, al of niet gewond of erger: niet meer levend zijn, teruggekomen van een missie, waar dan ook. Is het dat allemaal waard? Hoe ver gaat dan de betrokkenheid bij een land, waar zoveel geweld wordt gebruikt?

Maar wanneer er ergens in de wereld een ramp gebeurt, of wanneer er extreme kou in een anders zo warm land is, vinden we het normaal dat er betrokkenheid is. Er wordt – vooral bij een liefdadigheidsactie op tv – dan veel geld binnengebracht. Dan hoop je maar, dat het ook op de goede plaats terecht zal komen en dat er zoveel mogelijk mensen kunnen worden geholpen. Ik herinner me nog een foto, die vorig jaar in de krant stond van een klein jongetje in India, dat samen met zijn geitje onder een dik kleed zat, om zich te beschermen tegen de extreme kou. Voor zo’n kind geen warme sfeer bij kerstboom en kaarslicht. Hoe betrokken kun je dan zijn? Je had hem zo hierheen willen halen, maar zoiets gaat natuurlijk niet. En... zoals hij zijn er nog zoveel mensen meer, zelfs in ons eigen land! Iets om bij stil te staan in deze tijd, waarin wij zo betrokken zijn bij alles dicht om ons heen. Is niet, zo’n 2000 jaar geleden, de *GROOTSTE BETROKKENE OOI*T ons voorgegaan?

Tiny de Wit

Dat onze redacteur, corrector, webmaster en raadslid Satyamo Uyldert, een geboren Blaricummer, een veelzijdig mens is wisten wij al. Toch waren wij verrast toen we hoorden dat hij in zijn jonge jaren schreef in het tijdschrift Hitweek, een blad dat menigeen van ons zich nog wel kan herinneren. Op 16 september 1966, toen hij nog maar 19 jaar was, interviewde hij voor Hitweek de schrijver, beeldhouwer en schilder Jan Wolkers. Het is ons een genoegen u allen, nu ruim 41 jaar later, als eerbetoon en ter nagedachtenis aan de bijzondere mens die Jan Wolkers was, van dit interview uit Hitweek nu in hei & wei nog eens te kunnen laten genieten.

Red.

PRATEN MET JAN WOLKERS

Oegstgeest, de winkel, de gekkenhuizen, het zolderkamertje met de schedeltjes, de liefde voor de dieren, de streng christelijke vader, de gestorven broer, het litteken aan de linkerslaap, vivisectie... Allemaal motieven waarmee de lezers Jan Wolkers vertrouwd zijn geraakt. In vijf jaar is hij opgeklommen tot de hoogste lagen van de literatuur, zo niet de hoogste laag. In 1961 verscheen zijn eerste boek: Serpentina’s Petticoat. Waarop volgden: Kort Amerikaans, Gesponnen Suiker, Een Roos van Vlees, De Hond met de Blauwe Tong en Terug naar Oegstgeest. Ook verschenen van hem de toneelstukken De Babel en Wegens Sterfgeval Gesloten. Eigenlijk is Jan Wolkers beeldhouwer van beroep, terwijl hij ook schildert en tekent. In elk geval is hij iemand die zeer populair is, en ook door sommigen verguisd. Iemand die vooral bij de jongeren in de belangstelling staat. Vandaar dit interview in Hitweek met de beeldhouwer, de schrijver, de schilder, maar vooral met de mens Wolkers.

We zitten op de verhoging die aan de zuidkant van het atelier is aangebracht. Als hij daar achter zijn schrijfmachine zit kijkt hij niet alleen naar zijn werk in het atelier, maar ook naar buiten. Een sportveld, een kat, maar ook Jan Wolkers zelf bevestigt dat het verhaal Een Roos van Vlees zich hier afspeelt. In het atelier zelf staat een abstract metaalwerk.

- Voor de P.T.T., zegt hij. Het heet Communicatie...

- Mogen we Terug naar Oegstgeest als een autobiografie beschouwen, vraag ik.

- Een autobiografie is het natuurlijk niet, het is een roman. Maar het is wel allemaal echt gebeurd.

- Wanneer komt De Walgvogel?

- Eerst komt een ander boek, half november ongeveer...

- Voor Koffie en Thee?

- Nee, dat zit al in Terug naar Oegstgeest. Dat waren eerst twee boeken. Nu verschijnt De Hittegolf, over de revolve van 14 juni. Het gaat allemaal over die ene dag.

Zoals duidelijk blijkt uit de achterkant van Een Roos van Vlees, is zijn werk internationaal. Hij toont me een proefdruk, waarop staat A Rose of Flesh.

- Over een jaar komt er ook werk van me in het Japans...

Onder het gesprek wijst hij opeens naar buiten en zegt hij:

- Kijk, iemand uit Terug naar Oegstgeest. Als we het hebben over zijn toneelstukken zegt hij:

- De Babel heeft veel te veel theorie. Zoals het in het eerste bedrijf om de een-

zaamheid ging, zo zou het hele stuk door moeten gaan.

- Het stuk is momenteel in herdruk?

- Nee. Zij willen het wel, maar ik wil het niet. Ik sta er niet meer helemaal achter.

- U wilt in het stuk de boodschap dat er geen leven meer is na de dood, niet naar de aarde brengen omdat er dan een chaos onder de gelovigen zou ontstaan. Ondertussen doet u het toch...

- Gemeen trekje van me. Er is ook geen chaos ontstaan. Ze geloven het wel...

Jan Wolkers zou er wel in willen geloven, in een leven na de dood, maar hij kan het niet. Hij gelooft niet in God, omdat hij zich er niets van kan voorstellen. Hij gelooft ook niet zozeer in evolutie, dat gaat hem te langzaam, hij merkt er niets van. Wel gelooft hij dat er een verandering is, o.a. van de moraal, maar dat hoeft geen verbetering in te houden. Je moet leven zoals je het zelf wil, vindt hij. Alleen uit zelfbehoud moet je rekening houden met dingen van anderen.

- Waar gelooft U wel in?

- In niets.

- U bent dus een nihilist?

- Ja...

Het menselijk bestaan heeft geen zin. Je kan er hoogstens zelf een zin aan geven zoals een kind dat doet, vier dagen voor zijn verjaardag. Toch is alles volgens hem in zekere zin noodzakelijk. Ik vraag:

- Kunt u een definitie geven van liefde?

- Een stuk leven. Er zijn mensen die denken dat het leven vreten is en liefde neuken, terwijl dat toch maar bepaalde delen ervan zijn.

- Is het pornografische in uw boeken, zoals sommigen dat noemen, misbaar?

- Nee, het is functioneel. Sterker dan in het werk van andere schrijvers geloof ik.

- Hoe definieert u pornografie?

- Pornografie is het beschrijven van seksuele handelingen om de zinnen te prikkelen. Heeft over het algemeen geen werking.

- Wat is tragiek?

- Als ’t uit is met Riek, eh, als je ervaart dat je ongelukkig bent en het nog fijn vindt ook.

- Het ergste in het menselijk bestaan?

- Sommigen zeggen de dood. Soms is het wel gelukkig dat we eens kapot gaan. Als ik blind werd, dan zou ik mezelf kapotschieten, geloof ik.

Jan Wolkers praat heel rustig. Rechts van me staat zijn grammofoon en is de muur vol met rekken met boeken, tijdschriften en grammofoonplaten. Tegen de muur tegenover me hangen kunstwerken van Papoea’s. Kunst uit Afrika en Nieuw-Guinea is een grote hobby van hem, evenals jazzplaten, vooral van Ayler en Ornette Coleman. Jan Wolkers leest Hitweek...

- Hoe ziet u Christus?

- Als een historisch revolutionair en anarchistisch mens. Heeft weinig met de kerk te maken, helemaal niks meer mee te maken.

- John Lennon verklaarde niet zo lang geleden dat de Beatles populairder zijn dan Christus. Wat vindt u hiervan ?

- Dat is zeker waar. Een veeg teken voor de kerk. Dat met de Ku-Klux-Klan en de fascisten heeft weer te maken met het feit dat de Beatles zich tegen de oorlog in Vietnam hebben uitgesproken.

- Hoe staat u tegenover de oorlog?

- Tegen. Ja, ik ben wel pacifistisch.

- Protestsongs ?

- Bob Dylan zeer goed. Over het algemeen niet zo best.

- Beat?

- Zeer boeiend, zeer goed. Vooral Stones.

- Hoe staat u tegenover alcohol, sigaretten, verdovende middelen?

- Net wat je nodig hebt, iedereen moet doen wat hij wil. Het moest tot je meerderjarigheid verboden zijn.

- Wat vindt u van de provo’s?

- Heel aardig.

- En lang haar ?

- Dat staat in Terug naar Oegstgeest. In ’43-’44 had ik heel lang haar. Ik was toen de enige in Oegstgeest en Leiden... Het is nu veel leuker, persoonlijker.

- 10-3-66?

- Ik ben tegen de monarchie. Ze moet van de troon af. Niks nuttigs, nooit iets cultureels. Het is tragisch, want ze zijn de gevangenen van het volk. Koningin zonder bijen. Helemaal geen privéleven.

- Is er wel eens iets van u in een tijdschrift gepubliceerd, dat nooit in boekvorm is uitgegeven?

- Jawel. Een toneelstuk. Matteekeesje heet het. In Podium, in 1959.

Overdag werkt hij altijd aan zijn beeldhouwwerk, terwijl hij ’s avonds schrijft. Ik vraag hem nog of hij het niet jammer vindt dat hij als het ware van zijn vrijheid beroofd is door zijn populariteit. Hij zegt dat dat wel meevalt omdat de meeste mensen hem toch niet herkennen. Hij doet ook geen moeite voor openbaarheid en foto’s van hem zijn toch maar momenten. Jan Wolkers noemt zich geen realist, eerder wijst hij op de sterke bouw van zijn boeken, als een architectonische compositie, net als de beeldhouwwerken. Als ik hem nog wat over kunst vraag, wijst hij naar de kunstvoorwerpen aan de muur, en hij zegt:

- Vroeger maakten ze mooie dingen. Dat is van de Papoea’s en verdomd mooi. Het is niet zomaar esthetisch, het is noodzakelijk voor jezelf en andere mensen.

- Heeft u toekomstplannen ?

- Na dit beeldhouwwerk en wat andere dingen ga ik een wereldreis maken.

Aan de ene kant betreurt Wolkers mis-schien wel de liefdeloosheid in de wereld en strijdt hij tegen de dood, tegen het niets, aan de andere kant kan hij humoristisch zijn en anekdotisch zoals in zijn laatste boek, Terug naar Oegstgeest. Bij beide geeft hij door zijn liefde zin aan zijn leven.

‘Je moet leven zoals je het zelf wilt.’

Uit Hitweek, jaargang 1 nr. 53, 16 september 1966

OLLE

Precies op de hoek van de winkelstraat in het dorp staat de bekende bloemen-zaak waar je, als je erlangs loopt, *moet* kijken naar de twee etalages, zó bijzonder èn van opstelling, èn met al die kleuren. Boven de zaak wonen de heer mevrouw Van Gulp met hun twee kinderen, Filip (10) en Jandine (12). De zaak is hun leven. Voor hem in de binderij, waar hij de meest bijzondere boeketten maakt, van klein tot heel groot. Voor haar als de hartelijke, vakkundige verkoopster met altijd goede adviezen.

En nu loopt het tegen Kerstmis en aan de bestellingen schijnt geen einde te komen. De leveranciers rijden van de kwekerijen af en aan, en de winkelbel houdt een wedstrijd in rinkelen met de telefoon. Het zijn heel zware en vermoeiende weken. Toch blijven mevrouw en haar twee verkopers attent en vriendelijk tegen de klanten.

Eindelijk is het de laatste dag vóór de winkel sluit. Nu alles nog opruimen. De lege vazen verdwijnen richting binderij en de vloeren worden gedweild. Iedereen heeft het gevoel alsof hij geen voeten meer heeft aan zijn benen. Alles is bijna klaar om de winkel te sluiten. Mijnheer heeft tussendoor nog even kans gezien een mooie witte cyclaam naar boven te brengen, echt de laatste... voor hen zelf.

Dan rammelt er nog even een klant aan de winkeldeur. Het is hun huisarts. Mevrouw laat hem binnen en kijkt vriendelijk naar hem op. Maar er kan geen lachje af van de anders zo vrolijke man. Nee, heel ernstig staat zijn gezicht als hij vraagt om een grote witte cyclaam. Hij zegt: “Mijn vrouw en ik leven in een ontzettend spannende tijd. Onze lieve, altijd vrolijke Lucie ligt ernstig ziek in het ziekenhuis en wij vrezen het ergste.” Hij kan zijn tranen bijna niet bedwingen. “Omdat ik arts ben en de zaak kritiek is, mogen we haar met de kerstdagen even thuis hebben. Ik wil bij haar bedje, dat bij ons in de kamer beneden staat, een mooie cyclaam zetten... Daar houdt ze zo van en het vrolijkt haar misschien wat op.”

Pas dan ziet hij de lege, opgeruimde winkel en beseft wat hij gevraagd heeft. Maar mevrouw heeft zijn verdriet gezien en gevoeld en ze draait zich om, rent de trap op, pakt van de tafel de cyclaam en rent weer naar beneden. De kinderen boven begrijpen er niets van en staren verbaasd hun moeder na. Beneden zegt zij heel vriendelijk: “U heeft geboft, dokter, we hadden er toch nog één...” Zij zijn gezicht klaart op en even later gaat hij onder dankbetuigingen, vol goede moed, met de mooi ingepakte plant de deur uit.

Bovengekomen ziet moeder twee ontrederde kindergezichten en begrijpt er niets van. Dan vertelt ze over Lucie, met tranen in haar ogen. Maar de kinderen reageren een beetje wonderlijk. Dus vraagt ze: “Is er wat? Jullie doen zo stilletjes.” Jandine zegt dan: “Moeder, herinner je je nog dat tante Bep in Denemarken haar jaarlijkse kerstpakket al aan ons gestuurd heeft?” Moeder knikt maar ziet het verband met de ziekte van Lucie niet. Jandine gaat verder: “Ieder jaar bewaren we dat pakket en maken het pas op kerstavond samen open, hè? Omdat jij en pappa het zo vreselijk druk hadden beneden en jij geen tijd had voor ons, heb je gezegd dat we het vandaag open mochten maken, als een beetje troost voor het alleen zijn. Dat hebben Flip en ik gedaan en er kwamen heel mooie, allemaal door tante zelf gemaakte cadeautjes tevoorschijn. Maar helemaal onderin lag nog iets, een heel klein pakje. Daar kwam een soort kabouterdje uit met een brief van tante erbij, over ‘trollen’. In Denemarken noemen ze kabouters zo, en die trollen brengen altijd goed nieuws. Tante heeft de trol zelf gemaakt en aangekleed.”

Moeder luistert sprakeloos en herinnert zich opeens dat ze, toen ze die dag even boven was, hem ook heeft bewonderd.

MELKBUSSEN

Ruim vijftig keer per jaar zetten wij ’s avonds voor het slapen gaan onze, meestal tot aan de rand toe volgeladen, grijze en groene containers aan de weg. In afwachting van het GAD die deze – mits met het handvat naar achter en vijftien centimeter verwijderd van de container van de buurman – de volgende ochtend voor twaalf uur zal ledigen.

Je kan pech hebben. Fietsende energiekelingen hebben ’s morgens vroeg zo nu en dan de vreemde behoefte om hun verveling en frustratie bot te vieren op de grauwe vuilbakken, die wij zo zorgvuldig opgesteld hebben. Het idyllische straatbeeld zien wij dan vervuild met AH-melkpakken, bierblikjes, etensresten, karton en gebruikte toiletartikelen. Misselijkmakende, ongemanierde en zinloze baldadigheid! Daar is iedereen het over eens. In de vorige eeuw (dat is ruim zeven jaar geleden) plaatsten Blaricumse veehouders ruim driehonderd keer per jaar de productie van hun melkvee ’s morgens voor dag en dauw aan de weg. Wie herinnert zich nog het beeld van de ongeordende groepjes stalen melkbussen voor het erf van iedere boerderij? Herinnert u zich ook nog het geluid van de rammelende bussen op de melkwagens, die in alle vroegte de nog warme melk door het dorp transporteerden? Dat herinnert u zich natuurlijk nog. De nostalgie van Blaricum leeft in uw geheugen.

Een beetje navraag leert al snel dat er geen sterveling in het dorp te vinden is die zich een straatbeeld herinnert waarin omgetrapte melkbussen achteloos over de klinkers van het Franse Pad rolden. Hebben zij dat beeld misschien verdrongen? Of heeft dat beeld nooit bestaan?

Wellicht waren er toen geen baldadige jongelingen die zich zozeer vervielden dat zij hun energie op deze wijze van zich af moesten schudden. Waarschijnlijker lijkt het echter, dat kwajongens die het waagden het goed van een ander te verwoesten, ruwweg bij de schouders gegrepen werden en het niet in hoofd haalden om dit wederom te proberen.

Dat gebeurde in de vorige eeuw. In het tijdperk van de echte winters waarin Gé van der Pol en Jan ‘Koen’ de Jong de Elfstedentocht schaatsten en in de eeuw waarin aan de lange zomers volgens Gerard Cox geen einde leek te komen. Tóen durfden we nog iemand te wijzen op zijn wangedrag. Tóen bekommerden we ons nog om de kleine zaken die ons allen aangingen. Laten we die betrokkenheid van weleer terugroepen. Niet ruwweg, maar met een vriendelijk schouderklopje en een paar simpele woorden diep uit ons binnenste: “*Hé, joh, waar ben jij eigenlijk mee bezig?*” Stel die vraag, schud elkaar wakker! Zodat wij de komende jaren met een gerust hart ’s avonds onze bomvolle

containers aan de weg kunnen zetten, de volgende ochtend de heren van het GAD onverstoord hun werk kunnen doen en de nieuwe generatie Blaricummers ons goede voorbeeld zal volgen.

Karin Maas

Toen werd ze naar beneden geroepen en heeft ze in de haast de trol even tussen de bloemen van de cyclaam gelegd. Verschrikt realiseert ze zich dat ze de kleine trol die ‘Olle’ heet heeft meegegeven aan de dokter. Dus geen verhalen en leuke dingen met Olle doen met kerstmis. Dan zegt Flip opeens: “Als Olle goede berichten kan brengen, dan wordt Lucie misschien nog beter. We moeten tante Bep alles maar schrijven en vertellen. En, wij hebben ál die andere mooie cadeautjes toch nog?”

Het werd een extra fijne kerstavond. Maar het mooiste was toen de dokter een paar dagen later langs kwam om te vertellen hoe blij Lucie was met Olle en... dat het gevaar bij haar geweken was en ze helemaal beter zou worden.

Ada Keizer

WETHOUDER JAN HEYBROEK een betrokken mens

In het licht van het thema ‘betrokkenheid’ van het kerstnummer van hei & wei hadden de Blaricumse wethouder Jan Heybroek en Adrie van Zon, die elkaar al ruim 25 jaar kennen, een gesprek met elkaar.

Met twee onderbrekingen is Jan Heybroek van 1982 tot 2004 veertien jaar als raads-lid betrokken bij het bestuur van onze gemeente. Sinds januari 2004 als wethouder met de inhoudelijk belangrijke portefeuille Financiën, Verkeer & Vervoer, Economische Zaken en Werkgelegenheid, Recreatie, Automatisering, Grondzaken en daarbovenop de grote projecten Blaricummermeent, Centrumplan Bijvanck en niet te vergeten de BEL-samenwerking. In dat samenwerkingsverband is hij ook voorzitter van de Stuurgroep en voorzitter van de gemeenschappelijke regeling en behoort tevens de herindelingprocedure Gooi en Vechtstreek tot zijn portefeuille.

Als ik de inhoud van je portefeuille bekijk en het gewicht van je projecten, dan vraag ik me af hoe je dat voor elkaar krijgt met de norm van 0,6 fte (21,6 uur) als tijdsbeslag per week voor een wethouder in een gemeente van onze grootte?

Dat lukt me ook niet. Ik werk meer dan voltijds (36 uur) per week. De oorzaak hiervan is dat de coalitie indertijd besloten heeft om de inhoudelijke portefeuilles onder te brengen bij de wethouders, waardoor de burgemeestersfunctie niet geheel benut werd. In het bedrijfsleven heb ik geleerd om een aantal projecten gelijktijdig te doen en dat komt me nu goed van pas.

Een zware portefeuille geeft niet alleen veel verantwoordelijkheid maar ook veel macht. Je wordt wel eens de machtigste man, de onderkoning, van Blaricum genoemd.

Flauwe kul. De gemeenteraad is de baas, zeker in het duale stelsel. De raad geeft de kaders aan en het college voert uit. Er is wel enige ruimte voor de wethouders,

EEN BRONZEN BEELD VOOR BLARICUM

Wie Blaricum binnenkomt ziet direct het fraaie kerkje aan de Torenlaan. Voor deze kerk heeft ooit een beeld gestaan: de Erfgooiersboom. Dat beeld is daar nu weg en staat bij de muziek-tent in het dorpscentrum. De plek voor de kerk is leeg...

De Roeper

“Daar moet verandering in komen,” heeft een aantal mensen gedacht. Blaricum is een kunstdorp. Blaricum is een plek met sfeer en stijl. Wat zou het mooi zijn als op die plek, waar ooit de Erfgooiersboom stond, weer een fraai beeld kwam te staan! Dat beeld is er nu. De bekende Gooise beeldend kunstenares Carla Kamphuis-Meijer en de Blaricumse predikant Jan Rinzema hebben met elkaar gesproken. Hun vraag was: waar gaat het om in het mens-zijn? Hun antwoord: echt mens ben je, als je authentiek bent en als je stem wilt geven aan je diepste zelf. De gespreken tussen Carla Kamphuis en Jan Rinzema hebben geleid tot een creatieve schepping: het bronzen beeld ‘De Roeper’. Een aantal mensen is nu zeer enthousiast en zet zich ervoor in, dat dit prachtige beeld zal worden geplaatst op die plek, waar ooit de Erfgooiersboom stond, aan de Torenlaan.

Zo’n project kost veel geld. Hoe wordt dit alles bekostigd? Van het grote beeld zijn kleine bronzen exemplaren gemaakt, 37 cm hoog, in een beperkte, genummerde oplage. De aanschaf van een dergelijk bronzen beeld kost € 1385. Dat is ver beneden de normale prijs, omdat een ieder die betrokken is, zijn of haar medewerking geeft ‘om niet’. Wilt u meer weten? Wilt u het beeld zien? Wilt u het beeld nu al bestellen? Neemt u dan contact op met de secretaris van de kunstcommissie, Anna Kielstra, 035-538 62 22, 06-383 00 251 of e-mail: annakielstra@gmail.com.

Jan Rinzema

maar als je buiten de directieven van de raad wilt, moet je naar het college en commissies. Alle besluiten van Stuurgroep BEL-samenwerking en van algemeen en dagelijks bestuur van de gemeenschappelijke regeling gaan naar de collegeleden en worden maandelijks met de commissies besproken. Ook wordt het college bij alle belangrijke beslispunten van de Blaricummermeent betrokken, ook van zaken die niet noodzakelijkerwijs daar thuishoren. Er vindt constant informatie-uitwisseling met en terugkoppeling plaats naar college en ambtelijke verantwoordelijken.

Als portefeuillehouder Financiën moet je waken over de centen. Hoe combineer je dat met je andere portefeuilles die veel geld kosten?

De tijden zijn veranderd. Vroeger hadden we een burgemeester die bovenop de centen zat en waar je te biecht moest als je geld nodig had. Tegenwoordig ben je als portefeuillehouder zelf verantwoordelijk voor de financiële aspecten van onderwerpen binnen je portefeuille. Je werkt met een programmabegroting en daar kun je intern in schuiven. Zodra je buiten de financiële mogelijkheden van je budget komt moet je naar de raad. De financiën zijn tegenwoordig facilitair om je werk te kunnen doen, te vergelijken met automatisering.

Kun je in het kort de betekenis en de gevolgen aangeven voor de burgers van de BEL-samenwerking, zoals die per 1 januari aanstaande van start gaat?

Voor Blaricum is uitgangspunt dat de reguliere taken kwalitatief op een hoger niveau professioneler worden uitgevoerd als gevolg van de grotere organisatie met iets minder kosten. Ik zeg daar direct bij dat het in 2008 vast nog zal rommelen als gevolg van vacatures die vervuld moeten worden en in verband met ons in Nederland unieke samenwerkingsverband (BEL). Voor de burgers verandert er niet zoveel. De dienstverlening blijft voor het grootste deel in de gemeente gewoon in stand, waarbij het niet ondenkbaar is dat er in de toekomst op onderdelen veranderingen zullen plaatsvinden.

Wat zijn de financiële consequenties van de BEL-samenwerking? Er zijn veel vacatures waardoor bureaus moeten worden ingeschakeld. Zal als gevolg hiervan de OZB moeten worden verhoogd?Daar komt nog bij dat het Rijk mensen met een woning van meer dan één miljoen, en daar zit je in Blaricum al gauw aan, extra wil gaan belasten. Een schrikbeeld voor ouderen, die aangewezen raken op externe hulp.

Op wat ze in den Haag doen hebben wij geen invloed. De mensen kunnen het best op de VVD stemmen, die tegen dergelijke belastingmaatregelen is. Wat betreft OZB moeten we ons realiseren dat in de periode van 1 januari 2005 tot 1 januari 2007 de gemiddelde economische waarde van de woningen in Blaricum met ruim 14% is gestegen. We zijn dus bijna 15% rijker

geworden. Aldus bezien zou je de tarieven kunnen verlagen om dezelfde opbrengst te houden. Dat zal wel niet gebeuren. Ik verwacht de neiging om te stabiliseren en niet veel meer te verhogen dan een inflatiecorrectie.

Hoe zie je in dat verband de uitkomst van de Blaricummermeent?

De Blaricummermeent gaat financieel verlichting geven. Er moet veel worden geïnvesteerd, maar we willen er ook aan overhouden in de vorm van een renteopbrengst. Het is mijn mening deze te besteden aan:

- het verbeteren van de open ruimte, groenvoorziening etc.;
- extra investeringen in de infrastructuur van de Bijvanck;
- het naar beneden bijstellen van de OZB.

Hoeveel Blaricumse jongelui zullen er straks in de Blaricummermeent wonen? Worden degenen die de laatste vijf jaar zijn vertrokken omdat ze hier geen woning konden krijgen, nog benaderd?

De jonge mensen die vertrokken zijn hebben banden met Blaricum en kennen de stand van zaken. Er hebben zich al meer dan 1200 mensen aangemeld, die interesse hebben voor de Blaricummermeent en die worden op de hoogte gehouden (www.deblaricummermeent.nl).

De behoefte aan woningen van Blaricummers kan, eventueel via doorstroming, integraal worden gedekt. Er komen circa 100 appartementen. Ik verwacht dat 55-plussers uit de Bijvanck daar belangstelling voor hebben, waardoor jonge gezinnen zich weer in de Bijvanck kunnen vestigen. In de Bijvanck komen geregeld woningen vrij van onder € 200.000,-. We hebben een regeling voor startersleningen. Het merkwaardige is dat er nog niet één aanvraag is binnengekomen.

Je hebt veel vrijwilligerswerk gedaan in de gemeente. Ik denk aan de Stad- en Landeruiters en het Concours Hippique. Waaruit bestaat tegenwoordig je betrokkenheid met de gemeente?

Zoals ik al gezegd heb stop ik in het wethouderschap aanzienlijk meer tijd dan normaal is voor een gemeente van onze grootte.

Hoe zie je de toekomst van Blaricum als gemeenschap?Veel bekende Nederlanders die zich nauwelijks inlaten met het dorp.

Als gemeentebestuur proberen we in de Blaricummermeent een plek, een klimaat te creëren waar Blaricummers elkaar zullen ontmoeten. Het Voorland Stichtsebrug opwaarderen waar je elkaar tegenkomt. Er komen in de Blaricummermeent 4500 werkplekken, waar ongetwijfeld mensen uit het oude dorp terecht zullen komen. Met 26 bedrijven in het oude dorp zijn gesprekken gaande voor mogelijke uitplaatsing naar de Blaricummermeent.

Wat doe je in je vrije tijd?

Veel van onze aandacht gaat naar onze kinderen. Mijn oudste zoon heeft drie kinderen en woont in Amerika, waar ik regelmatig heenga. Mijn dochter heeft een kind en de tweede is op komst. Mijn tweede zoon is eind november getrouwd. Mijn (stief)zoon trouwt volgende zomer en de jongste woont met haar partner in Amsterdam. Ons geluk is dat we getuigen zijn hoe de kinderen goed op hun plaats komen en dat hopen we ook mee te maken van de kleinkinderen. Daarnaast gaan we veel naar concerten en wandelen we. Ik ben verbonden aan de Second Chance Foundation en ben secretaris van de Stichting eigenaren Beach Resort. Ook ben ik ‘PUMmer’. Dat is een organisatie die mensen uitzendt naar ontwikkelingslanden. Ik ben het laatste jaar twee maal twee weken in Roemenië geweest om projecten te begeleiden.

Adrie van Zon

EMMA

Vlak voor het millennium 2000 is ze geboren. Ze is nu zeven jaar en heet Emma. Als ik haar 's middags bij school ophaal, speelt ze op de speelplaats met haar vriendinnetjes en rent heen en weer. “Zullen we gaan, Emma?” roep ik, en dan gaat ons interview verder, dat zeven jaar geleden, fictief, in het ziekenhuis begon.

Hoeveel vriendinnetjes heb je?

“Ik denk wel meer dan tien. Mijn liefste vriendinnen zijn Fee en Daan, die wonen vlakbij ons huis.”

Wat vind je leuk op school?

“Nou we hebben een herfstboom gemaakt met een rietje.” Verbaasd kijk ik haar aan. “Je steekt het rietje een stukje in de eco-line, dan je vinger erop en dan voorzichtig op het papier.” Ze geniet nog na en laat de verf zien die nog op haar handen zit.

Is er bij jullie huis een plekje waar je het liefste bent?

“Ja, op de trampoline.” Even later demonstreert Emma de meest moeilijke gymnastische oefeningen. Als ze er eindelijk af springt, zet ze opeens haar handen op de grond en terwijl het vele herfstblad rondvliegt, steekt ze haar benen recht omhoog. Lachend komt ze overeind om opnieuw haar ‘stunt’ uit te voeren. Het doet denken aan het jaar 2000 waarin ze met alle macht probeerde geboren te worden (zie hei & wei december 1999). Als we verder lopen vertelt ze over haar knuffels en dat ze op een hoogslaper slaapt. “Weet u hoe dat komt?” Ik schud mijn hoofd. “Dat komt omdat mijn broertje Elbert nu op de zolder slaapt en ik zijn kamer heb gekregen.”

Wat wil je later worden?

Tervijl ik denk aan haar sportieve prestaties, zegt ze ernstig: “Kapper.” Daarna vertelt ze nog over haar tennislessen, haar gitaarspel, haar skeelers en haar konijnen!!

Hennie Lamaker

DE KUNST VERSTAAN OM BETROKKEN TE ZIJN

Plotseling opvliegende groenlingen bij een veld vol zonnebloemen, een hamsterende eekhoorn, een kikker die in de struiken verdwijnt, een schitterend bloeiende heide, roepende uilen in de nacht, overvliegende gakkende ganzen... Bijzondere momenten. Ik voel me daarbij betrokken, het raakt me.

Lukt dat altijd? We moeten wel ons best ervoor doen. Een gemiddeld mens heeft per dag 40 duizend gedachten en 70 procent van die gedachten is negatief gekleurd. Om **betrokken** te zijn, om te kunnen genieten, moeten we de kunst verstaan om waar te nemen. Onze rijkdom aan zintuiglijke indrukken is enorm, maar het is belangrijk om die aandacht te investeren in iets waar we écht van willen genieten. Om ons erin te oefenen, kunnen we bijvoorbeeld beginnen in onze directe omgeving. Deze nu eens bewust te gaan waarnemen. Denk eens aan het willen en kun-

OUDEJAARSDAG

Waarom voelt de laatste dag van het jaar zo heel anders aan? We doen toch gewoon de dagelijkse dingen en boodschappen en maken het straks gezellig op oudejaarsavond? Wel is de hele maand december anders dan de daar-aan voorafgaande maanden. Want is er wel één maand, waarin je al het gepasseerde van dit jaar, meer naar binnen doet leven, dan de maand december, grijs en stil en vol mystiek?

Hier in het bos hangt overal ook zo’n ondoordgrondelijk zwijgen. Ik hoor geen vogels zingen, er is geen wind die door de takken ruist. ’t Lijkt wel of alles sliep en de aarde wacht... Tussen de zwarte sparren hangen sluiers. En als je daar zomaar loopt komt men tot bezinning. Het krakende geluid van een tak, waar je op trapt, klinkt veel harder en ’t verbreekt even die geweldige stilte. De aarde wacht op iets... wachten wij, mensen ook op iets? Iedere avond slaat de klok 12 uur. We horen het haast niet meer, of we letten er niet op. Als je niet kunt slapen, let je er wel op en tel je de slagen mee. De jaartrein no. 2007 staat dan 12 tellen stil. En wij hebben in de loop van deze dag het afgelopen jaar in gedachten overwogen. We hebben vrolijke, blijde en gelukkige dagen en uren gekend. Maar ook grote en kleine verdrietigheden en zorgen. Straks nemen we afscheid van dit jaar, zoals we in dit voorbije jaar vaker afscheid hebben moeten nemen van hen die we lief hadden en ons dierbaar waren. Maar vadtetje tijd is onherroepelijk in alles. Zijn zandloper

nen herkennen van de roep van een uil. Dingen leren ontdekken die dan opeens bijzonder voor ons zijn, terwijl we er voorheen nooit of nauwelijks aandacht aan hebben besteed. En zo raken we **betrokken!** Dit geeft toegang tot de positieve spiraal! En dat hebben we nodig, ook om in moeilijke tijden ons te kunnen handhaven. Pessimisten kunnen hiervan iets leren. Pessimistisch gedrag wordt voor slechts 25 procent bepaald door de genen en de rest is zelf aangeleerd. Een negatief wereldbeeld krijgen, dat is niet zo moeilijk. Denk maar aan de verschrikkelijke martelingen en verkrachtingen in de Congo, de meer dan 200.000 vierkante

is bijna leeg en moet dan worden omgekeerd om weer een heel jaar te kunnen lopen. Geruisloos glijdt het zand naar beneden tot de laatste korrels vallen... Twaalf slagen luiden de klokken en in de havens fluiten de boten. De jaartrein 2008 zet zich onder luid vuurwerkgeknal in beweging. Wat zal ’t u, en met ons vele anderen, brengen? ’t Is maar goed dat we dat niet weten. Wat we *wel* moeten weten en doen is: het nieuwe jaar met blijde harten ingaan. En proberen er iets van te maken, in welke omstandigheden ook. Niet alleen voor ons zelf, maar ook voor onze medemensen. Laat er zonneshijn zijn in ons hart, ook al moeten we ons er extra voor inspannen. Want dat zonnetje in ons hart zal vriendelijk stralen, overal in de hele wereld. Met de nodige veerkracht deelt ’t zich mee, van de één aan de ander. Er is een geluk, dat onder alle omstandigheden van het leven in ons zelf ligt en dat niet afhankelijk is van wat er om ons heen gebeurt. We moeten leven met onze idealen en ons optimisme. Houden we dit vol en kunnen en willen we het, dan garandeer ik u dat het een gelukkig 2008 zal worden voor ons allemaal.

Ada Keizer

WE KUNNEN HET ALLEMAAL

Maatschappelijke betrokkenheid, vandaag de dag een veel gebruikt begrip. Maar weten wij eigenlijk wel wat het betekent?

De definitie van maatschappelijke betrokkenheid is breed: het betrokken zijn bij maatschappelijke problemen; dat je in de wereld staat en rondkijkt, dat je betrokkenheid opbrengt voor wat er met de wereld en de mensen gebeurt. Variërend van het storten van geld tot vrijwilligerswerk bij sportverenigingen en werken voor een goed doel. Maar ook kleine dingen, zoals een boodschap doen voor jouw bejaarde overbuurvrouw of het op de hond van de burens passen wanneer die met vakantie zijn. Maatschappelijke betrokkenheid is je inzetten voor een ander, zonder dat jij daar zelf een belang bij hebt.

Voor veel bedrijven staat maatschappelijke betrokkenheid hoog op de agenda; verantwoordelijkheid nemen ten opzichte van de maatschappij waarin ze functioneren. Dit komt onder andere tot uiting in sponsoring, het beschikbaar stellen van fondsen, het ondersteunen van vrijwilligerswerk en het aangaan van samenwerkingsverbanden in ontwikkelingslanden. Een ontwikkeling die we hard moeten toejuichen. Dat dit mede is gevoed vanuit eigenbelang, namelijk het verbeteren van het imago, doet hier weinig aan af.

Maar wat doen wij zelf aan maatschappelijke betrokkenheid?

Waarom is het belangrijk? Het antwoord lijkt simpel. Mensen die zich inzetten voor een ander maken het leven en de maatschappij leefbaar. Hoe zou de maatschappij eruitzien als niemand meer bereid zou zijn om een oudere naar het ziekenhuis te brengen, of zich in te zetten voor asielzoekers die de weg in onze samenleving nog niet weten? De kwaliteit van de samenleving zou eigenlijk ons allemaal aan het hart moeten gaan. Problemen als de verloedering van de maatschappij en de menselijke gevolgen daarvan, en de ontwikkeling in de verzorgingsstaat naar meer eigen verantwoordelijkheid en minder algemene voorzieningen, zouden wij allemaal toch kritisch moeten volgen?

Maatschappelijke betrokkenheid: bij de overgrote meerderheid van het Nederlandse volk schijnt het hoog op het verlanglijstje te staan. Maar helaas is het ook een begrip dat in diskrediet is geraakt. Wat zien we namelijk in de praktijk? Hoezo maatschappelijke betrokkenheid? Wegkijken in plaats van optreden, lijkt voor veel mensen het motto. Hoezo je iets aantrekken van wat er in jouw straat, jouw stad, jouw land of in de wereld gebeurt? Eigen verantwoordelijkheid is toch het motto?

Betrokkenheid is een mentaliteitskwesitie. Het heeft te maken met emotie, empathie, gevoel. Een mooie en ware uitdrukking is ‘Wat het hart niet heeft, kan het verstand niet brengen.’ Wij zouden dit ook met z’n allen moeten tonen, zeker gezien de omgeving en situatie waarin wij, Blaricammers, leven. Ook wij zijn een afspiegeling van de samenleving, een mix van jong en oud, rijk en minder vermogend, fit en minder valide. Maar wat hebben wij het allemaal toch druk, vooral met onszelf.

Het zou zo simpel kunnen zijn. Neem elke week een paar minuten de tijd en besteed deze aan jouw ‘naasten’. Het maakt een dorp van verschil! En ja, misschien is het een utopie, maar idealen moet je koesteren en daar moet je aan werken. Dus laten wij bij onszelf beginnen en laten we diegenen koesteren die dit wel doen en hen waar mogelijk belonen. Goed voorbeeld doet goed volgen! Toch?

Corryn de Vrieze

Danielle Mouissie

BETROKKENHEID

Betrokkenheid? Laten we eens even voorzichtig heel ver weg gaan. Het buitenland in, naar het zuiden... jaren terug in de tijd. Betrokkenheid 1944. Wij mensen denken aan het einde van het jaar – als de dagen kort, koud en donker zijn – vaak terug aan vroeger. Aan dat wat voorbij is. Niet alleen de ouderen doen dat!

Foto: Yvonne Verburg

Betrokkenheid. Oorlog. Zoveel jonge mensen, jongens vaak nog, worden met gigantische ladingen gedropt op de kusten van Normandië, een INVASIE. Om ons hier in West-Europa te gaan bevrijden. Een vreselijke onderneming; spanning, bloed en tranen. Er zijn onvoorstelbaar grote boten die jongens, jeeps, voedsel, kisten met munitie en wapens op het natte witte strand uitspugen. Er komt gillend vuur. En vreselijke angst en betrokkenheid onderling.

Een klein dorp in Zuid-Normandië, Sainte-Mère-Eglise. Daar zitten de mensen bang in kelders, ronken de vliegtuigen boven hun hoofden en ‘lossen’ van die oerflinke kerels, parachutisten, die in golven naar beneden komen zweven. Betrokken met de mensen in nood... En nu, ruim 60 jaar later, staan er aan de voet van de kerktoeren in het hartje van dat plaatsje Engelsen, Fransen, Hollanders, Duitsers, Amerikanen, Japanners... naar boven te kijken. Zwijgend meestal. Ze staren naar een bijzonder fenomeen. Boven in de toren van dat oude kerkje hangt een parachute, met een man eraan. Weliswaar een natuurgetrouwe pop, maar griezelig echt. De pop was eens een jonge man, die naar beneden werd gedropt en bleef hangen in die torenspits. Het stormde en hij hing volkomen weerloos, in doodsnood. En ja hoor, de vijand richtte zijn geweer op die arme stakker... En schoot... De jongeman werd in beide benen zwaar geraakt, maar hield zich met bovenmenselijke kracht ‘als dood’. Bloedend hing hij daar, bewoog niet ondanks hevige pijnen. Het werd donker. Zwart. Stormachtige nacht. Regenflarden. En griezelig voorzichtig, geholpen door de Franse Résistance, kwamen zijn Amerikaanse makkers die kleine oude kerk ingeslopen, klommen naar boven, sneden de touwen door en reddden de parachutist uit zijn nood en zijn pijn. Met gevaar voor eigen leven... betrokkenheid.

En jaren later... Dik zestig jaar zijn voorbij en de mensheid – die soms zo slecht lijkt, zo vreselijk gemeen – kent goddank ontelbare blijken van heldenmoed, van meeleven. Van zorg en goede wil. Van intense afkeer van het kwade, dat altijd maar zo wreed blijft woekeren. Het merendeel van de mensheid staat stil bij al het kwaad. Staart zwijgend en vol afgrijzen naar boven. Als een teken hangt de oude parachute nog aan dat mooie kerktorentje. Om ons heen zijn ontelbare tekens die we herkennen moeten. Betrokken met de mens naast je, niet in een kerktoeren, maar gewoon... ergens naast je.

Ary L.S.

Altijd Bloemen

Christiane Calis

Jelle Hoekstra

Dorpsstraat 9 d, 1261 ES Blaricum
06-55176039 mobiel 06-24815059
tel. 035-5315703 fax 035-5381680 e-mail: info@altijdbloemen.nl

YVONNE

Pedicure, manicure, steunzolen, paraffinebad, voetmassage. Komt aan huis.

COUPEUSE

Nieuwe kleding, Bruidskleding, Kledingreparaties, Feestkleding, Leer en Bont.

Gordijnen, ook voor boot + caravan, babykamer, wiegje, hemeltje, gordijnen.

Haal- en brengservice
Telefoon: 06-42161131

Meentweg 37f
1261 XS Blaricum
T 035-5312191

HEALTH CENTER
BLARICUM

www.healthcenterfit.nl

MEER DAN FITNESS ALLEEN

HOVENIERSBEDRIJF P.E. CALIS

- * Tuinadvies
- * Tuinarchitectuur
- * Aanleg en onderhoud
- * Sierbestrating

Witzand 1 - Blaricum (035) 5311912

L. Vos

WONINGINRICHTING
Linnen en Bedtextiel

Huizerweg 2 Blaricum
Tel. 035 538 33 93

www.ijssalondehoop.nl

Hoveniersbedrijf Roest Borsen

Fred Roest en Bert Borsen

Schietspoel 27, 1251 XT Laren
Tel./Fax 035 538 44 70

Colofon

hei & wei bestaat mede dankzij subsidie van de gemeente, donaties en de adverteerders

Eindredactie, vormgeving en productie:
Sybert Blijdenstein

Kopij: William Singerweg 13, 1261 EH Blaricum (035) 5383893 of 06-54995520 of aan redactie@heienwei.nl

Redactie: Ria Bulten, Christa Hogenkamp, Ada Keizer, Hennie Lamaker, Karin Maas, Daniëlle Mouissie, Hidde van der Ploeg, Conny Rector, Frans Ruijter, Satyamo Uyldert, Jan Willems, Tiny de Wit, Adrie van Zon

Medewerkers: Dorine Borgers, Anneke Bruggeman-Mulder, Ria Bulten-v.d. Mik, Linda Eggenkamp, Nico de Gooijer, Aty Lindeman-Strengholt, Piet Niks, Ina Schaafsma, Rob Tammerijn, Tjerk Visscher, Corryn de Vrieze-Brandenburg, Gerbe v.d. Woude

Advertentie-, sponsoropdrachten:
Jacqueline Gesink, tel.: (035) 531 31 62 voor tarieven zie www.heienwei.nl

Uitgever: Stichting Dorpsblad Blaricum
Voorzitter: Pim Baljet

Secretariaat: Jacqueline Gesink, gesink@cs.com

Penningmeester en donateursinformatie:
Rist Brouwer, tel. (035) 531 09 84
Banknr. 12.66.37.296

t.n.v. Stichting Dorpsblad Blaricum
Druk: JM2 grafische producties, (035) 5316520
Oplage: 4.500

www.heienwei.nl

piano, gitaar en keyboardlessen

C. Lucas

Lesstudio Blaricum: Bierweg 6

035 - 526 29 73
Gediplomeerd lid KNTV

Marianne Blijdenstein-Piël

William Singerweg 13
1261 EH Blaricum
035-5383893

'Quips'

Portretten, landschappen, woonhuizen, tuinen en huisdieren.
Geeft aan huis aquarelleren in groepsverband.

Bestrijding van plaagdieren en houtworm

Tel. (035) 5256051
www.plaagdieren.nl

Ook in hout en antiek!
SVO / EVM gedipl.

Administratiekantoor

Osabi

Tel: (035) 5256276
035 - 5256407
035 - 5256578
E-mail: osabibijzant.nl

Middenweg 9b
1271 AS Huizen
035-533 6 777

Geniet van goede audio

Hifi & Bioscoopgeluid

www.mixitmusic.nl

de Specht

Boom-, en Groenverzorgingsbedrijf Blaricum

Telefoon 035 - 531 02 09
B.g.g 035 - 694 73 53

Van Vuure

De uitvaartondernemer voor 't Gooi en omstreken

Dag en nacht bereikbaar
(035) 624 75 31
www.vanvuure.nl

D. BEEK

AARDAPPELEN- GROENTEN- EN FRUITHANDEL

Dorpsstraat 3, Blaricum, tel. (035) 5383409

Protestantse Gemeente

Blaricum

Vrijdag 21 december 19.00 uur
Pöëtisch Kerstconcert

m.m.v. het Blaricums Gemengd Koor, o.l.v. Lex Barten met Christmas Carols uit de Engelse koortraditie. Met Klaas de Haan op het Flentroporgel en Nienke Wieldraaijer, bugel. In de pauze Glühwein met een kersenbonbon. Ds. J. Rinzema, Blaricum, brengt de mooiste gedichten ten gehore uit de kerstraditie der eeuwen. Ook samenzang. Inzameling bij de uitgang. Toegang vrij. Deur open 19.30 uur.

Zaterdag 22 december 19.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum,
Kinderkerstmusical ‘Kerstmacht’ over de liefdesmacht van het Christuskind. Uitvoering door een groep van ca. 50 kinderen tussen 6 en 16 jaar. Iedereen is welkom. Voor alle kinderen chocolademelk met een verrassing. Toegang vrij, inzameling bij de uitgang. Herhaling op 23 december voor de jongere kinderen.

Zondag 23 december 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.
Zondag 23 december 16.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum,
Kinderkerstmusical ‘Kerstmacht’, uitvoering voor de jongste kinderen.

Maandag 24 december 22.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.
Kerstnachtdienst m.m.v. Grootse Kerstnachtdienst Project-koor o.l.v. Anton Helmink, samenzang begeleid door onder (Jan v.d. Velde) en trompet. Verkondiging ‘tekenen van de Nieuwe Wereld’.

Dinsdag 25 december 9.45 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum,
Kerstochtenddienst voor het hele gezin met veel aandacht voor de kinderen, samenzang m.m.v. Henk Veerman op orgel en een koperkwartet.

Zondag 30 december 10.30 uur
Oecumenische Oudejaarsviering van alle BEL-kerken in de St. Jansbasiliek te Laren.

Maandag 31 december 19.30 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum,
Oudejaarsavonddienst m.m.v. Annalou Mantz (zang en harp).

Dinsdag 1 januari 2008
Geen dienst in de Dorpskerk.

Zondag 6 januari 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum, Nieuwjaarwensen.

Zondag 13 januari 10.00 uur
Prof. Dr. A. Wessels, Amstelveen.

Zondag 20 januari 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.

Zondag 27 januari 10.00 uur
Mevrouw ds. B. Aantjes-van Oort, Lopik.

Tijdens de kerkdiensten is er kinderoppas (0-4 jaar) en kinderkerk (4-12 jaar). De jeugdkapel voor jongeren van 12-18 jaar komt één maal per veertien dagen bijeen in De Blaercom.

Zie ook:
www.protestantsegemeentebларicum.nl.

KERKDIENSTEN TORENHOF

Protestante kerkdiensten: om 9.30 uur op elke 1e en 3e woensdag van de maand.

Katholieke kerkdiensten: om 9.30 uur op elke 2e en de 4e, en eventueel ook 5e woensdag van de maand.

Oecumenische diensten: rond de feestdagen.

In alle diensten is iedereen welkom!

Zie ook:
www.protestantsegemeentebларicum.nl.

KERKDIENST BIJVANCK

Evangeliegemeente De Rivier
De Malbak, De Maten 1a.

Elke zondag om 10.00 uur
Voor iedereen, bekend of niet bekend met het christelijke geloof. Na afloop napraten en kennismaken met koffie of thee. Voor informatie: Theo Minneboo, tel. 5252804, e-mail theo_minneboo@hotmail.com.

Koot techniek

—= technische installaties
—= technische onderhoud
—= (RVS) constructie

Venenweg 3, 1261 HX Blaricum
Tel: 035-5384020, fax: 035-5384021

Koot techniek

—= technische installaties
—= technische onderhoud
—= (RVS) constructie

Venenweg 3, 1261 HX Blaricum
Tel: 035-5384020, fax: 035-5384021

Sabine van Kleef

brillen & contactlenzen

Gianfranco Ferré - J.P. Gaultier - Gucci - Polo Ralph Lauren - Moschino - Valentino - Matsuda

Gedipl. optometriste en contactlens-specialiste. Lid ANVO.

Leverancier van het ziekenfonds. Ook Agis-vergoeding! *Gratis oogdrukmeting*

Dorpsstraat 6, Blaricum. Tel. (035) 531 60 64

Siertuincentrum Calis

TUINAANLEG EN ONDERHOUD

- Vaste planten, heesters, coniferen en bomen
- Kamerplanten, snijbloemen en boeketten
- Perkplanten en bloembollen
- Meststoffen, sierbestrating, tuinhout, grondsoorten in zakken of los gestort

Schapendrift hoek Eemnesserweg Blaricum • 035 - 531 17 01

R.K. Parochie

St. Vitus Blaricum

Diensten in het weekend
Zaterdag 17.00 uur en zondag 11.00 uur
Eucharistieviering of Woord en Communieviering.

Zondag 16 december, 6 en 20 januari
Kindernevendienst.

Door de week:
Donderdag 19.15 uur
Avondgebed in de dagkapel.

Bijzonderheden:
Donderdag 13 december 19.15 uur
Viering van bezinning en inkeer ter voorbereiding op Kerstmis.

Maandag 24 december Kerstavond 19.15 uur
Dienst voor de kinderen op Kerstavond m.m.v. het Kinderkoor. Tijdens de dienst mogen de kinderen een (liefst zelfgemaakte) versiering in de kerstboom hangen.

Kerstnachtmis 23.00 uur
m.m.v. het Gemengd Koor St. Cecilia.

Dinsdag 25 december Hoogfeest van Kerstmis 11.00 uur Eucharistie
m.m.v. het koor Timeless.

15.30 uur Kindje wiegen
Liedjes zingen rond de kerststal met de allerkleinsten.

Woensdag 26 december 10.00 uur
Viering van de Tweede Kerstdag.

Zaterdag 29 december 17.00 uur
Woord en Communieviering.

Zondag 30 december 10.30 uur
Oecumenische viering in Laren (geén viering in Blaricum).

Maandag 31 december Oudjaar 19.15 uur
Viering van Oudjaar.

Maandag 1 januari 2007 Nieuwjaar 11.00 uur
Eucharistieviering.

Zondag 6 januari 11.00 uur
Driekoningen viering met na afloop nieuwjaarsreceptie van de parochie in het Vitusgebouw.

Voor verdere informatie:
Zie informatiebord bij de hoofdingang van de kerk, of Pastor C. Lavaleije, Kerklaan 19, 1261 JA Blaricum.
Tel.: 035-53 83153.
E-mail: stvitusblaricum@hetnet.nl.

GEBOORTEN

22-10-2007 Sarah Pollack
25-10-2007 Eveline Johanne Pernille van Loon
29-10-2007 Minke Amber Harkema
01-11-2007 Mike Milan de Groot
04-11-2007 Elif Yasemin Yalçin
08-11-2007 Robert William Quirinus Marie Smits van Oyen
11-11-2007 Max Job Lanphen

HUWELIJKEN

09-11-2007 Wouter Cornelis Blankestijn, en: Jacqueline Madeleine Bakhuizen

KERKDIENST BIJVANCK

Evangeliegemeente De Rivier
De Malbak, De Maten 1a.

Elke zondag om 10.00 uur
Voor iedereen, bekend of niet bekend met het christelijke geloof. Na afloop napraten en kennismaken met koffie of thee. Voor informatie: Theo Minneboo, tel. 5252804, e-mail theo_minneboo@hotmail.com.

Evangeliegemeente De Rivier
De Malbak, De Maten 1a.

Elke zondag om 10.00 uur
Voor iedereen, bekend of niet bekend met het christelijke geloof. Na afloop napraten en kennismaken met koffie of thee. Voor informatie: Theo Minneboo, tel. 5252804, e-mail theo_minneboo@hotmail.com.

De marktplaats voor alle kunstliefhebbers

www.seesle.com

seesle art

Sabine van Kleef

brillen & contactlenzen

Gianfranco Ferré - J.P. Gaultier - Gucci - Polo Ralph Lauren - Moschino - Valentino - Matsuda

Gedipl. optometriste en contactlens-specialiste. Lid ANVO.

Leverancier van het ziekenfonds. Ook Agis-vergoeding! *Gratis oogdrukmeting*

Dorpsstraat 6, Blaricum. Tel. (035) 531 60 64

Siertuincentrum Calis

TUINAANLEG EN ONDERHOUD

- Vaste planten, heesters, coniferen en bomen
- Kamerplanten, snijbloemen en boeketten
- Perkplanten en bloembollen
- Meststoffen, sierbestrating, tuinhout, grondsoorten in zakken of los gestort

Schapendrift hoek Eemnesserweg Blaricum • 035 - 531 17 01

DORPSAGENDA

KUNST, EXPOSITIES ETC.
Gemeentehuis Nederheem: tot eind december expositie van tekeningen van Klaas Fernhout (1927-2006) en keramiek van Hanneke Bruijn^{jé}, www.keramiekraku.nl. Tijdens de openingsuren van het gemeentehuis. Info: tel. 5399575 en www.blaricum.nl.

Galerie De Vlierhove (Franse Pad 1, ingang Dorpsstraat): van 13 januari t/m 24 februari 2008 tentoonstelling ‘In het licht van Lucca’, werken van Edwin Aafjes, Onno Boerwinkel en Ruud Krijnen. Kunstagenda 2008 over dit project te verkrijgen. Open do. t/m zo. van 14.00-17.00 uur. Info: www.vlierhove.nl.

Galerie Bianca Landgraaf, Laren: t/m 3 februari Winterparade, groepstentoonstelling, werk van Mieke Pontier en Willemijn van der Meer (beelden in keramiek), Piet Lap (aquarellen), Ellis Tertoolen (kinderportretten) e.a. Info: www.galeriebiancalandgraaf.nl.

Kunstroute Trappenberg, Huizen: t/m 8 januari expositie van schilderijen van Ria van Everdingen (Blaricum). Op werkdagen van 9.00-17.00 uur. Crailoseweg 116, Huizen. Info: www.riavaneverdingen.nl.

Singer Museum, Laren: t/m 27 januari 2008: Schilders van de Ziel, Symbolisme in Frankrijk. Singer Solo: Breitner & Israël^s. Tot 13 januari Art Flora-Art Fauna, hoogtepunten uit de Nederlandse Art Nouveau/Art Déco uit de collectie Schiller-David. Permanente collectie: ‘Meet the Singers’. Info: www.singerlaren.nl en tel. 5393950.

EVENEMENTEN
Kerstdiners etc.:
The Red Sun, Huizerweg 3: op beide kerstdagen exclusieve vijf- en achtgangen kerstdiners met keuzemenu’s. Vroege diners (ook voor de kleintjes) van 16.00-19.30 uur en late diners vanaf 20.30 uur. Live entertainment en optredens. Reserveren: 035-5336996, e-mail info@theredsun.nl, www.theredsun.nl.

Rust Wat, Schapendrift 79, tel. 035-5383286.

D’Ouwe Tak, Eemnesserweg 13 b, tel. 035-5314300.

De Tafelberg, Oude Naarderweg 2, tel. 035-5383975.

De Hoop, Huizerweg 10, ijstaarten voor uw kerstdiner, tel. 035-5383490.

Bernardus S.B.

INBRENG ROMMELMARKT 2008

Gaat u binnenkort uw zolder, kelder of rommelkast opruimen? Goed idee, want u kunt uw goederen weer inbrengen voor de Rommelmarkt 2008, die traditiegetrouw plaatsvindt op de Blaricummerie op Koninginnedag. U kunt uw spullen brengen naar Rie Rigter, Eemnesserweg 4, Blaricum. *Groot meubilair, zitbanken, koelkasten, matrassen e.d. gelieve u niet te brengen.*

de “Briljant” versterker van ‘t Gooi

FRITZ HÖRL

EDELSMID - JUWELIER

*Dorpsstraat 8 - 1261 ET Blaricum
Tel. (035) 531 79 98*

ARMARIUM

Meubelmaatwerk
van ontwerp tot uitvoering

Interieur

Restauratie
van antieke meubelen

Meubelstoffering
Antiek in - en verkoop

Winkels
Angerechtsweg 4
1261 XH Blaricum
Marktstraat 50
1411 EB Naarden Vesting

Werkplaats
Angerechtsweg 3a
1261 XG Blaricum

Telefoon
06 50692151
06 55867534
035 5266863

Jan en André Visser

LEVERING VAN O.A.
Wasmachines, Gasfornuizen, Boilers, Geysers, Kachels, Stofzuigers, Verlichtingsartikelen

LOODGIETER: Meentzoom 29
telefoon **(035) 538 24 85**

AANLEG EN ONDERHOUD VAN:
Gas-, Water- en Sanitaire installaties. Elektrische installaties

ELECTRICIEN: Evenaar 8
telefoon (035) 538 78 92

SPECIALIST IN ZELFGEMAAKTE VLEESWAREN

Stut uw slager

Schoolstraat 2a, Blaricum, tel. 538 34 30

Festiviteiten:
De Malbak: op 20 januari groots feest i.v.m. het **10-jarig bestaan van de Desperado’s**, de countryclub van De Malbak. Info: Yvonne Beekman, tel. 5264253 of e-mail: yvonne.beekman@wanadoo.nl.

DIVERSEN
Kerstbomen uitzoeken op de akker bij Mariëlle Bakker en Sacha Knoop. Ingang: Zandpad tussen Naarderweg 44 en 46. Tot en met zondag 23 december, alleen op woensdag, vrijdag, zaterdag en zondag, van 10.00-17.00 uur. Ook bomen tot 1,5 m in een pot bij de Eurokraam aan de Angerechtsweg 11. Info: tel. 5387138.

Meditatiecursus ‘De weg van het hart’, gebaseerd op Westerse tradities. Basiscursus verzorgd door Ineke Bouwman, in Blaricum en Naarden. Op dinsdagmorgen van 10.00 tot 12.00 uur, op 29 jan., 12 febr., 4 en 8 mrt., 1 en 15 april, 13 en 27 mei. Locaties volgen. Kosten € 60,-. Aanmelding / inlichtingen: Ineke Bouwman, tel. 5386937, e-mail bouwma@xs4all.nl en Greetje Dekker, tel. 5313088, e-mail dj.dekker@hetnet.nl.

The Red Sun 4 Orange Babies 2007 op 11 november j.l., benefietavond ter gelegenheid van het 2-jarig jubileum van The Red Sun. Gastvrouw: Wimmy Hu, bijgestaan door Natasja Froger. Optreden met Gordon, René Froger, Manuela Kemp & Suzanne Klemann en Berget Lewis. Loterij en spectaculaire veiling van stukken, beschikbaar gesteld door bekende Nederlanders en regionale ondernemers. Opgehaald werd een bedrag op van € 184.500 (!), geheel t.b.v. met hiv besmette moeders en hun baby’s in Afrika.

Filmvoorstellingen in Bibliotheek Laren: oude gerenommeerde Italiaanse en Franse films, elke derde donderdagavond en derde vrijdagmorgen (10.00 uur). Aanmelden via www.bibliotheekhlb.nl. Info: Marijke van Stigt, tel. 5257410.

Thuiszorg Gooi en Vechtstreek: diverse cursussen. O.a. Leren masseren, Stoppen met roken, Ontspannen kun je leren, Zwangerschapsyoga. Aanmelding: 035-6924495, cursussen@tgvzorg.nl en info: www.tgvleden.nl. Vraag de nieuwsbrief aan: nieuwsbrief@tgvzorg.nl.

KOPIJ

Heeft u iets te melden over uw club, vereniging, evenement of andere zaken in Blaricum of heeft u als Blaricummer (elders) iets meegemaakt dat de vermelding waard is (uiteraard ter beoordeling van de redactie)? Laat het ons weten. Bij voorkeur per e-mail aan de redactie: redactie@heienwei.nl. Niet meer dan 250 woorden. Eventueel met bijpassende foto. Verkorte opname in de Dorpsagenda kan ook.

Reacties op hei & wei-artikelen worden alleen geaccepteerd als deze voorzien zijn van volledige naam en adres. Plaatsing is uiteraard afhankelijk van de beschikbare ruimte en is steeds ter beoordeling van de redactie.

Kopij voor het februarinummer 2008 (verschijnt 24 januari 2008)
DEADLINE: 28 december 2007
bij de eindredactie, Sybert Blijdenstein, per bovenstaande e-mail, of per post, William Singerweg 13, 1261 EH Blaricum.